

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego
Człowiek – najlepsza inwestycja

Temat: Bezpieczne podwórko

Czas trwania: 90 minut

Cele zajęć:

Uczeń/uczennica:

- ma okazję do refleksji na temat zagrożeń tkwiących w jego/jej najbliższym otoczeniu
- rozwija umiejętność przewidywania następstw określonych sytuacji
- w sposób symboliczny przedstawia na rysunku sytuację zagrożenia
- w zainscenizowanej sytuacji nawiązuje rozmowę z przedstawicielami służb ratowniczych

Formy organizacyjne: zbiorowa, zindywidualizowana, grupowa

Materiały: karty pracy, aplikacja multimedialna, kredki/farby/flamastry, kartony

Aranżacja przestrzeni: tradycyjna klasa szkolna

Uwaga: w Kartach pracy, oprócz zadań obowiązkowych, przeznaczonych do wykonania w czasie zajęć, uwzględniono również zadania dla chętnych o różnym poziomie trudności. Można je potraktować jako pracę domową lub zadanie dodatkowe.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie (5')
2. Wprowadzenie do tematu zajęć (20')

Nauczyciel/nauczycielka uświadamia dzieciom, że chociaż rodzice, opiekunowie dokładają wszelkich starań, żeby dzieci były bezpieczne, mogą zdarzyć się sytuacje, w których ich bezpieczeństwo jest zagrożone. Nie trzeba takich sytuacji się bać, ale wiedzieć, czego unikać i jak sobie w określonych okolicznościach poradzić.

Dzieci wymieniają potencjalne niebezpieczne sytuacje, które były/mogłyby być ich udziałem (np.: zabawa w pobliżu pracujących maszyn, prowadzenie maszyn rolniczych, atak zwierzęcia, nagabywania ze strony nieznanym, niebezpieczny powrót do domu).

Nauczyciel/nauczycielka odczytuje krótkie opisy sytuacji niebezpiecznych. Po odczytaniu każdej z nich uczniowie/uczennice próbują określić:

- Na czym polega niebezpieczeństwo danej sytuacji?
- Jakie mogą być skutki?
- Co należy zrobić w danej sytuacji?

Przykładowe sytuacje:

a) *Grześ mieszka na wsi. Jego rodzice mają ogromne gospodarstwo. Hodują zwierzęta, uprawiają zboże. Przez ich podwórko codziennie przewija się sporo osób, jeżdżą traktory i inne ciężkie sprzęty. W czasie żniw wszyscy uwijają się jak w ukropie. Grześ musi wtedy sam się sobą zająć. Wczoraj wybudował sobie ogromny zamek z piasku i teraz będzie*

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Człowiek – najlepsza inwestycja

rozgrywał w nim turnieje rycerskie – na ostatnie urodziny dostał komplet figurek rycerzy. Wojtek z sąsiedztwa przyniósł już swoje – zapowiada się świetna zabawa. Zajęci budowaniem piaskowych fos i wypełnianiem ich wodą chłopcy nie zauważyli, że w ich kierunku zbliża się kombajn, a kierowca prawdopodobnie ich nie widzi.

- b) *Karolina musiała zostać dzisiaj sama w domu, tata jest w pracy, rodzeństwo jeszcze nie wróciło ze szkoły, a mama wyszła na chwilę do sąsiadki. Nagle usłyszała dźwięk dzwonka. Podeszła do drzwi i zapytała „Kto tam?” „Dzień dobry! Jestem kolegą Twoich rodziców – czy są w domu?”. „Nie ma, proszę pana – odpowiedziała zgodnie z prawdą - zostałam sama”. „A to szkoda! - zmartwił się pod drzwiami nieznajomy - przyjechałem z daleka, dawno nie widziałem twojego taty, razem chodziliśmy do szkoły, chciałem się z nim zobaczyć. Może otworzysz drzwi, wejdę i zaczekam u was w mieszkaniu?”*
- c) *Jaś bardzo lubi zwierzęta. Zawsze wokół niego było mnóstwo psów i kotów. Głaskał je, karmił, uczył podstawowych komend. Zatrzymywał się przy każdym napotkanym zwierzęciu. Któregoś dnia, gdy wracał ze szkoły, na środku drogi pojawił się ogromny pies. Chłopiec myślał, że będzie to kolejne z miłych spotkań. Pies jednak najwyraźniej nie miał przyjaznych zamiarów: szczyrzył zęby, warczał i coraz szybciej zbliżał się do chłopca - wyglądało na to, że szykuje się do ataku.*
- d) *Asia postanowiła wybrać się z wizytą do swojej koleżanki, Amelki. Było wczesne popołudnie, pojechała rowerem. Amelka już na nią czekała. Bawiły się fantastycznie. Najpierw zabawa w domku na drzewie, potem pokaz zdjęć z wakacji, następnie pochłonęło je oglądanie kolekcji zwierzątek, które Amelka zbierała od 2 lat. Zanim się obejrzały, okazało się, że na dworze zrobiło się już ciemno, dawno minęła godzina 19, o której Asia miała być z powrotem w domu. Z zabawy wyrwało je dopiero głośne pukanie do drzwi – to zaniepokojona mama Asi szukała córki.*

3. Kiedy skorzystać z pomocy specjalistów? (20')

Nauczyciel/nauczycielka przypomina, że na poprzednich zajęciach była mowa o sytuacjach niebezpiecznych, które mogą się wydarzyć w domu. Obowiązującą zasadą było, że o każdej takiej sytuacji należy powiedzieć rodzicom/opiekunom; że to oni decydowali o tym, co należy dalej robić. Zwraca uwagę na fakt, że zdarzają się sytuacje, w których obrażenia, zranienia mogą być poważne, a sytuacji nie da się rozwiązać w prosty sposób. Wtedy należy skontaktować się ze specjalnymi służbami, których zadaniem jest pomoc ludziom w nagłych wypadkach i nieprzewidzianych sytuacjach. Nauczyciel/nauczycielka pyta uczniów/uczennice, czy wiedzą, o jakie służby chodzi. Jakie są numery telefonów alarmowych do poszczególnych służb? Czy znają numer 112? Kiedy należy wybrać numer alarmowy?

Uczniowie/uczennice wypełniają kartę pracy. Poprawność wykonania zadania można zweryfikować prezentując aplikację multimedialną.

4. Numery alarmowe (20')

Nauczyciel/nauczycielka przekazuje podstawowe informacje na temat połączeń alarmowych:

- Są bezpłatne
- Numery alarmowe można wybrać nawet gdy w telefonie nie ma karty sim albo jest prawie rozładowana bateria

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Człowiek – najlepsza inwestycja

- Zabronione jest korzystanie z numerów dla zabawy – w czasie gdy my robimy sobie żarty, ktoś kto naprawdę potrzebuje pomocy, może się nie dodzwonić.
- Jeśli widzisz, że wokół ciebie dzieje się coś złego, niebezpiecznego, komuś dzieje się krzywda – bez wahania wybierz numer alarmowy.

Uczniowie/uczennice (jeśli jest taka potrzeba przy pomocy nauczyciela/nauczycielki) zapoznają się z zasadami obowiązującymi podczas rozmów z dyspozytorami linii alarmowych (Karta pracy - zadanie dla chętnych). Następnie uczniowie/uczennice w parach przeprowadzają zainscenizowaną rozmowę, podczas której chcą zgłosić incydent. Jedna osoba jest dyspozytorem, druga zgłaszającym. Następuje zamiana ról.

5. Ku pamięci! (15')

Nauczyciel/nauczycielka dzieli uczniów/uczennice na grupy. Każda z grup na przygotowanym wcześniej kartonie projektuje i wykonuje znak zakazu dotyczący wymienionych wcześniej niebezpiecznych sytuacji. Po skończonej pracy uczniowie/uczennice tworzą wystawę prac – umieszczają je w klasowej Galerii Bezpieczeństwa.

6. Podsumowanie zajęć: rundka „co zapamiętam z dzisiejszych zajęć?” (10')